

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2017 r. – Komisja Europejska/Irlandia**(Sprawa C-504/17)**

(2017/C 347/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Tomat, J. Tomkin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie zapewniając stosowania minimalnych poziomów opodatkowania paliw silnikowych wymaganych przez dyrektywę Rady 2003/96/WE⁽¹⁾ z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej Irlandia nie wypełniła swoich zobowiązań z tytułu art. 4 i 7 owej dyrektywy;
- stwierdzenie, że dopuszczając stosowanie banderolowanego paliwa do celów tankowania prywatnej rekreacyjnej jednostki pływającej, nawet jeśli takie paliwo nie podlegało zwolnieniu z podatku akcyzowego lub obniżeniu jego stawki, Irlandia naruszyła swoje zobowiązania ciążące na niej na podstawie dyrektywy 95/60/WE⁽²⁾ z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i nafty;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że system, według którego Irlandia nakłada i pobiera podatki akcyzowe od paliwa używanego do napędu prywatnej rekreacyjnej jednostki pływającej, jest niezgodny z jej zobowiązaniami na mocy dyrektywy Rady 2003/96/WE (dyrektywy o opodatkowaniu energii elektrycznej) i dyrektywy 95/60/WE (dyrektywy w sprawie banderolowania).

W odniesieniu do zapłaty podatków akcyzowych jest oczywiste, że jedynie nieznaczna mniejszość właścicieli rekreacyjnych jednostek pływających faktycznie składa deklaracje do celów uiszczenia pełnej stawki podatku. Ponadto Komisja uważa, że dopuszczenie sprzedaży banderolowanego paliwa do napędu rekreacyjnych jednostek pływających jest fundamentalnie sprzeczne z dyrektywą w sprawie banderolowania. Obowiązek banderolowania paliwa, które podlega obniżonej stawce podatku akcyzowego w szczególności ma na celu zapewnienie, aby paliwa te można było łatwo odróżnić od paliwa, od którego zapłacono pełną stawkę podatku akcyzowego. Jednakże na skutek przepisu krajowego, jeżeli banderolowane paliwo zostanie znalezione w zbiorniku prywatnej rekreacyjnej jednostki pływającej, która została zatankowana w Irlandii, nie jest możliwe stwierdzenie poprzez odniesienie do banderoли, czy użyte paliwo podlegało pełnej, czy też obniżonej stawce podatku akcyzowego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 283, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. 1995, L 291, s. 46.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 21 sierpnia 2017 r. – Google Inc./Commission nationale de l'informatique et des libertés
(CNIL)****(Sprawa C-507/17)**

(2017/C 347/30)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Google Inc.

Druga strona postępowania: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Interwenienci: Wikimedia Foundation Inc., Fondation pour la liberté de la presse, Microsoft Corp., Reporters Committee for Freedom of the Press i in., Article 19 i in., Internet Freedom Foundation in., Défenseur des droits

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „prawo do usunięcia łączy” w postaci ustalonej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 13 maja 2014 r. na podstawie przepisów art. 12 lit. b) i art. 14 lit. a) dyrektywy z dnia 24 października 1995 r. należy interpretować w ten sposób, że operator wyszukiwarki internetowej jest zobowiązany, w razie uwzględnienia wniosku o usunięcie łączy, do usunięcia łączy we wszystkich nazwach domen swojej wyszukiwarki w taki sposób, aby sporne łączy nie pojawiały się już niezależnie od miejsca, z którego uruchomiono wyszukiwanie według imienia i nazwiska wnioskodawcy, w tym poza terytorialnym zakresem stosowania dyrektywy z dnia 24 października 1995 r.?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy „prawo do usunięcia łączy” w postaci ustalonej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w ww. wyroku należy interpretować w ten sposób, że operator wyszukiwarki internetowej w razie uwzględnienia wniosku o usunięcie łączy jest jedynie zobowiązany do usunięcia spornych łączy z wyników wyświetlanych w następstwie wyszukiwania według imienia i nazwiska wnioskodawcy w nazwie domeny odpowiadającej państwu, w którym, jak się uznaje, złożono wniosek lub – szerzej – w nazwach domen wyszukiwarki, które odpowiadają krajowym rozszerzeniom tej wyszukiwarki dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej?
- 3) Czy ponadto w uzupełnieniu zobowiązania, o którym mowa w pytaniu drugim, „prawo do usunięcia łączy” w postaci ustalonej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w ww. wyroku powinno być interpretowane w ten sposób, że operator wyszukiwarki internetowej uwzględniający wniosek o usunięcie łączy jest zobowiązany do usunięcia za pomocą techniki zwanej „geo-blokowaniem” dla adresu IP uznanego za zlokalizowany w państwie miejsca zamieszkania beneficjenta „prawa do usunięcia łączy” spornych wyników wyszukiwania według jego imienia i nazwiska, lub – bardziej ogólnie – dla adresu IP uznanego za zlokalizowany w jednym z państw członkowskich podlegających dyrektywie z dnia 24 października 1995 r., niezależnie od nazwy domeny wykorzystanej przez internautę dokonującego wyszukiwania?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Liège
(Belgia) w dniu 23 sierpnia 2017 r. – Ministère public/Marin-Simion Sut**

(Sprawa C-514/17)

(2017/C 347/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministère public

Strona pozwana: Marin-Simion Sut